

О К Р Ъ Ж Е Н С Ъ Д - Х А С К О В О

Р Е Ш Е Н И Е

№ 166/ 23.VI.2020 г. гр.Хасково

В ИМЕТО НА НАРОДА

Окръжен съд-Хасково на десети юни две хиляди и двадесета година, открито заседание, граждански състав,въззивна инстанция:

Председател Деляна Пейкова

Членове:1. Г. Гочев

2.Милуш Цветанов

при секретар:Р* Г* като разгледа докладваното от съдия Г. Гочев въззивно гражданско дело **№345 /2020 г.** за да се произнесе взе предвид

Производството е по реда на Глава XX, чл.258 и сл. от ГПК.

Обжалваното решение

С решение №727/13.XI.2019 г. постановено по гр.дело №397/2019 г. състав на Районен съд-Хасково отхвърля предявения от „Фронтекс Интернешънъл" ЕАД, ЕИК 200644029, гр. София, ул. "Хенрик Ибсен" № 15, ет. 7, иск срещу Г.А.П., ЕГН *****, постоянен адрес: *** с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 99, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл.

9 ЗПК, вр. с чл. 240, ал. 1 ЗЗД за установяване по отношение на Г.А.П., че дължи на „Фронтекс Интернешънъл" ЕАД сумата 594,56 лева, представляваща неизплатена главница по договор за потребителски кредит с номер СК.ЕХ – 107*** от 12.05.2014 г. между „БНП Париба Пърсънъл Файненс" ЕАД и Г.А.П., прехвърлена с договор за продажба и прехвърляне на вземания от 10.01.2017 г. между „БНП Париба Пърсънъл Файненс" ЕАД и „Фронтекс Интернешънъл" ЕАД, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 2263/2018 г. по описа на Районен съд - Хасково, до окончателното ѝ изплащане.

Обстоятелства по въззива

Недоволни от постановения съдебен акт са останали от „Фронтекс Интернешънъл" ЕАД, поради което искат същото да се отмени, като се уважи предявеният иск. Решението било неправилно и незаконосъобразно. Обективизираното вземане в издадената заповед за изпълнение съществувало в полза на въззивникът. Прехвърлянето на това вземане от банката на „Фронтекс Интернешънъл" ЕАД било надлежно. Същевременно били изпълнени всички изисквания на закона, вкл. и обстоятелството, че длъжника бил законосъобразно известен за възпросната цесия.

Договора за кредит изцяло съответствал на изискванията на закона и като имал и необходимото съдържание, не противоречал на императивните изисквания на закона. Подробно били посочени размера и вида на отпущания заем, погасителния план съдържал ясно необходимите реквизите за погашенията. Идентично били уредени и клаузите от процесния договор за заем относно уреждането на лихвите, поради което не съществували неравноправни правила по същия. Ето защо ответникът бил обвързан от действието му.

От друга страна въззиваемата страна била обвързана от процесната цесия по прехвърляне на вземането на заявителя. Ето защо изградените изводи на първата инстанция относно липсата на известяване на ответницата като длъжник за извършената цесия противоречали на закона. От друга страна нямало никакви доказателства за изплащане на дължимата сума от въззиваемата.

Особения представител на въззиваемия не ангажира становище в съдебно заседание. Представя отговор на въззивната жалба, с който намира същата неоснователна.

Правни съображения

Представената въззивна жалба е редовна и е акт на надлежно активно легитимирана страна, предвид на постановените негативни за жалбоподателя правни последици.

Първата съдебна инстанция е провела редовно производство, в рамките на което са установени всички относими към предмета на делото факти, чрез надлежно участие на страните и въз основа на валидно събраните доказателства. Спор по отношение на доказаните обстоятелства по делото няма, а такъв е формиран по отношение на правните им последици.

Постановеното от Районен съд-Хасково решение е правилно и следва да се потвърди. Безспорно по делото е, че страните в съдебното производство са участници в заповедно производство с издадена заповед №987/28.IX.2018 г. за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 2263/2018 г. по описа на Районен съд - Хасково за сумите обект на установителната претенция. По това дело заявител е дружеството, а ответник-физическото лице. Поради връчването на заповедта за изпълнение на парично вземане по реда на чл. 47 ал. V от ГПК е предявен иск от кредитора по отношение на длъжника.

В настоящия случай изведените права от страна на ищеца, респ. въззивника се обосновават с наличието на договор за отпускане на кредит CREX-10**/12.V.2014 г. по силата на който третото за процеса лице „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД предоставя заем на Г.А. Петков. С договор за цесия от 10.I.2017 г. банката прехвърля вземането по този заем на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД

Следователно на пълно обследване подлежи по предявеният установителен иск по чл. 422 от ГПК възникването, съществуването и развитието на това каузално правоотношение-съобразно и ТР №4/2014г. по ТД №4/2013 г. на ВКС на РБ.. В случая безспорно се извежда, че въззиваемият е страна по процесния договор за заем, като длъжник, сключен със заемотателя „Париба пърсънъл файненс“ ЕАД. В следствие обаче кредитора по тази сделка цедира вземането си на въззивника по настоящото дело.

Действието на изведената цесия, доколкото е доказана, не е настъпило по отношение на длъжника, предвид липсата на връчване на същия и надлежното му известяване, поради което тя не поражда последиците си по чл. 99 ал. IV от ЗЗД за въззиваемият. Такова съобщаване не е станало преди образуването на съдебните производства, нито се е случило в рамките на същите. До връчване на адресата не се стигнало. Същевременно в рамките на осъществените действия по чл. 47 от ГПК не може да се изведе надлежно му известяване, тъй-като нормата не замества изискването на чл. 99 ал. IV от ЗЗД, тъй-като същата обслужва изцяло целите на процесуалните отношения по ГПК и не може да има действия спрямо изричните норми на материалното право, в частност тези за цесията. Няма доказателства и за друг начин на известяване на длъжника за настъпилата промяна в заемното правоотношение поради сключения договор за цесия. Ето защо при така установеното състояние на каузалното правоотношение, се налага извода, че въззивникът не е кредитор на въззиваемата. Горните обстоятелства обуславят извода, че предявеният иск е неоснователен и правилно е отхвърлен от районният съд. В полза на ищеца не съществува твърдяното вземане, което следваше да се установи несъмнено чрез пълно и главно доказване.

Предвид на изложеното доводите по въззивната жалба се явяват неоснователни и заявеното субективно право от

страна на въззивникът чрез това действие следва да се остави без уважение.Първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно следва да се потвърди,като настоящия съд препраща към мотивите на същия на основание чл.272 от ГПК,които изцяло споделя..

Водим от изложеното и **на основание чл.271 и чл.280 ал.II от ГПК,Окръжен съд-Хасково**

Р Е Ш И

ПОТВЪРЖДАВА решение №727/13.XI.2019 г. постановено по гр.дело №397/2019 г. на Районен съд-Хасково.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове:1.

2.